

SEViMLi DOStLAR ÖTELi

Büyük Şürpriz

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2014
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2025

SEVİMLİ DOSTLAR OTELİ - 2 **Büyük Sürpriz**

Kate Finch

Özgün Adı: PET HOTEL - 2
A Big Surprise

ISBN: 978-975-999-747-2

© Metin: Working Partners Limited, 2013
© Kapak ve illüstrasyonlar: Scholastic Inc., 2013
© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na
aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Çeviren ve yayına hazırlayan: Nurten Hatırnaz
Düzeltili: Aslı Onat
Resimleyen: John Steven Gurney
Kapak ve sayfa tasarımı: Ayşe Çalışkan

Baskı ve Cilt: Milba Matbaacılık Yayıncılık
Kağıtçılık San. ve tic. Ltd. Şti.
Matbaa Sertifika No: 77090

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4
Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

SEViMLi DOSTLAR ÖTELİ

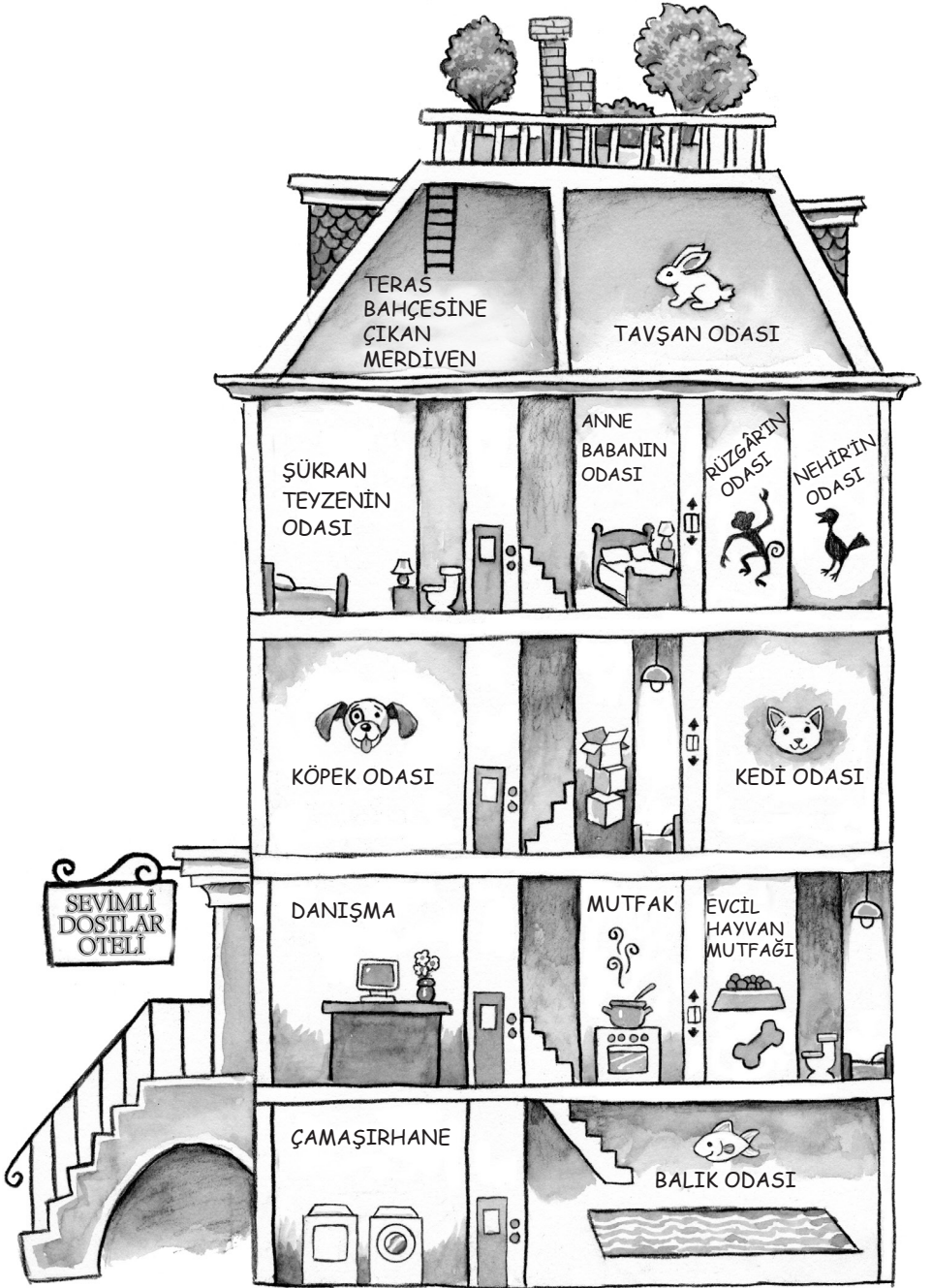
Büyük Şürpriz

Kate Finch

Resimleyen: John Steven Gurney

İngilizceden çeviren: Nurten Hatırnaz

1. BÖLÜM

Güneş gökyüzünde yükseldikçe Çardak Meydanı'nda neşeli “Günaydın!” sesleri yankılanmaya başladı.

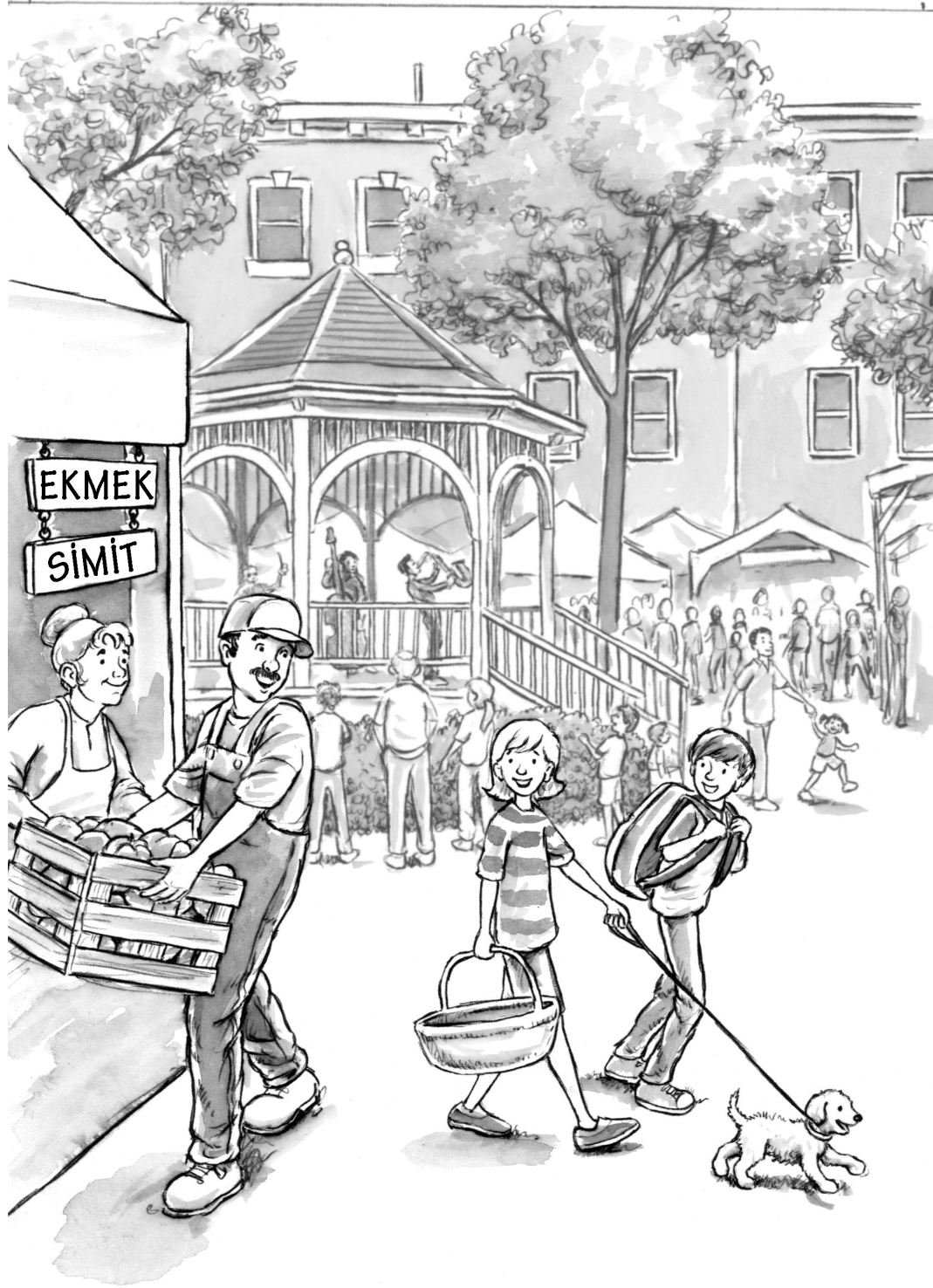
Tezgâhların arkasındaki satıcılar bir yandan günün ilk müşterilerini karşılıyor, bir yandan da rengârenk mallarını yerleştirmekle uğraşıyorlardı. Meydan keyifli sohbetlerle çınlıyordu. Havada taze kahve ve yeni pişirilmiş tarçınlı kurabiye kokusu vardı. Üç genç, Çardak Meydanı sahnesinde neşeli bir şarkı çalıyordu.

Sekiz yaşındaki ikiz kardeşler Nehir ve

Rüzgâr meydandan koştura koştura geçerken arkadaşlarına “Günaydın!” diye seslendiler. Rüzgâr’ın sırt çantası nefis kahvaltılıklarla doluydu. Nehir, bir eliyle hasır bir sepetin sapını, diğer eliyle de tasmanın kayışını tutuyordu. Tasmanın ucundaki, tüy yumağı gibi bir köpek yavrusuydu. Köpeğin bir gözünün etrafında korsanların göz bantlarını andıran kahverengi bir leke vardı. Nehir, gururla gülümsüyordu. Kıpır, kocaman patilerinin üstünde hoplayıp zıplarken öyle tatlı görünüyordu ki!

“*Hav!*” Kıpır birden havlamaya başlayıp kayışını çekiştirdi.

“Kardeşini gördü!” dedi Rüzgâr gülerek. Arkadaşları Hasan’ın Karadeniz yemekleri tezgâhının altından çıkan bir başka tüy yumağını gösteriyordu. Hasan’ın köpeği Pako kuyruğunu öyle hızlı sallıyordu ki kuyruk neredeyse görünmüyordu.

“*Hav! Hav! Hav!*” İki yavru köpek, neşeyle birbirlerinin üstüne atlayıp yuvarlana yuvarlanana patates kasasını devirdiler.

“Hay aksi!” dedi Nehir. Kıpır’ın tasmağını çözüp patatesleri topladı.

“Sorun değil,” dedi Hasan. Ağzı kulakların daydı. “Pako’nun Kıpır’la oynaması çok hoşuma gidiyor. Küçükken ben de kardeşimle böyle oynardım!”

Nehir ile Rüzgâr kıkırdadılar.

“Kıpır çok iyi görünüyor,” dedi Hasan. “Sizlerle birlikte otelde yaşamayı seviyor herhalde.”

“Hem de nasıl!” dedi Nehir neşeyle.

“Kıpır bütün misafirlerle çok iyi anlaşıyor,” dedi Rüzgâr da. “Kedilerle bile!”

“Bunu duyduğuma sevindim,” dedi Hasan ananas kasasını açarken. “İkinize de harika bir gün dilerim. Uğradığınız için teşekkürler!”

Nehir ile Rüzgâr ona el sallayıp “Görüşürüz!” diye seslendiler. Birlikte sokağı geçip kahverengi tuğlalı binanın yeni boyanmış kapısının önünde durdular. Kapının üstünde SEVİMLİ DOSTLAR OTELİ tabelası asılıydı.

Tabelaya bakan Nehir ile Rüzgâr'ın sevinçten ağızları kulaklarına vardı. Büyük büyük teyzelerine ait olan bu bina, Çardak Meydanı'na ilk geldiklerinde yalnızca insanları ağırlayan, sıradan bir oteldi. Fakat yıkık döküktü ve hiç müşterisi yoktu. Hasan bileğini incitince Nehir ile Rüzgâr, Pako'ya göz kulak olmuşlar ve otelin evcil hayvanlar için mükemmel bir yer olduğunu fark etmişlerdi. Otelin şimdiden çok sayıda müşterisi olmuştu. Konuklarının arasında altı Japon balığı, iki kedi, üç köpek, bir tavşan, dört kobay ve...

"İiiiiyykkkk!" Otelin içinden kulak tırmalayan bir bağırtı gelince Nehir ile Rüzgâr havaya sıçradı.

Nehir, Kıpır'ın tasmaına sıkı sıkı yapışıp gök mavisi kapıyı dikkatle açtı.

"İiiiiyykkkk!" Ses, üst kattan geliyordu.

Rüzgâr, hayvanlar dışarı çıkamasın diye kapıyı arkalarından kapattı.

Nehir, Kıpır'ın tasmaını askıya asarken gülererek “Şarkı her an başlayabilir,” dedi.

Bunun üzerine Rüzgâr, hemen elleriyle kulaklarını kapattı.

Gerçekten de merdivenlerden tiz bir ses geldi: “*Oynama şıkıdım şıkıdım! Oynama şıkıdım şıkıdım!*” Bir opera sanatçısı boğuluyordu sanki.

Kıpır, başını kaldırıp “*Auuuuuuu-uuuu!*” diye ulumaya başladı.

“Tarzan uyanmış,” dedi Nehir kıkırdayarak. Rüzgâr ile birlikte alışveriş torbalarını danışmaya bıraktılar ve yeni misafirlerini görmek için koşa koşa yukarı çıktılar.

2. BÖLÜM

Nehir, odasının kapısını iterek açtı. Masasının üzerinde kocaman bir kafes, kafesin içinde de Tarzan vardı. Tarzan, gri-beyaz bir sultan papağanıydı. Yanakları portakal rengi, ibiği ise açık sarıydı.

“Oynama şıkıdım şıkıdım!” diye cırlayıp duruyordu.

“Günaydın Tarzan!” dedi Rüzgâr kafesin kapğını açarken. Papağan geceyi güvenli bir şekilde kafesin içinde geçiriyordu. Ama o kadar uysaldı ki gündüzleri otelin içinde dolaşmasına izin veriyorlardı. Tarzan, Rüzgâr’ın omzuna atlayıp kulağını hafifçe ısırdı.